

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 1Csp/122/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7818202190
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Majerníková
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2019:7818202190.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava sudkyňou JUDr. Silviou Majerníkovou v spore žalobkyne: L. R., nar. XX.X.XXXX, bytom H. XX, P. H., zastúpená JUDr. Martinou Vnenčákovou, advokátkou so sídlom Čučmianska dlhá 7, Rožňava, proti žalovanému: PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, Bratislava, IČO: 47 233 516, o zaplatenie sumy 2.668,77 EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 2.668,77 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.668,77 EUR od 1.8.2018 do zaplatenia, a to v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobkyni priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobu doručenu tunajšiemu súdu dňa 2.8.2018 domáhala voči žalovanému zaplatenia sumy 2.668,77 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.668,77 EUR od 1.8.2018 do zaplatenia a náhrady trov konania titulom vydania bezdôvodného obohatenia. Žalobu odôvodnila tým, že žiadosťou o poskytnutie revolvingového úveru/ Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 19.02.2014 (ďalej len "Zmluva A") bol žalobkyni zo strany žalovaného poskytnutý spotrebiteľský revolvingový úver. V zmluve boli v bode 5. obsiahnuté údaje o požadovanom revolvingovom úvere a v bode 6. údaje o schválenom revolvingovom úvere. Súčasťou Zmluvy A bola v bode 8. Dohoda o poskytnutí služby, predmetom ktorej bolo poskytnutie služby spočívajúcej v záväzku žalovaného poskytnúť žalobkyni na jej žiadosť odklad maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru resp. revolvingu a oproti tomu stojaci záväzok žalobkyne za túto službu zaplatiť žalovanému odmenu vo výške 164,01 EUR, pri odklade splátok úveru a za poskytnutie služby spočívajúcej v odklade splátok revolvingu odplatu vo výške 85,20 EUR. Odplata za takto poskytnutú službu bola splatná pri jej podpise, čo vyplývalo z bodu 8.4 časti Zmluvy A: "Odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok úveru je splatná dňom uzavretia tejto Dohody o poskytnutí služby. Veriteľ a Dlžník sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok, a to pohľadávky Dlžníka (žalobkyne) voči Veriteľovi (žalovanému) na poskytnutie schválenej výšky úveru podľa článku 2.3 Zmluvných dojednaní Žiadosti/ Zmluvy oproti pohľadávke Veriteľa (žalovaného) voči Dlžníkovi (žalobkyne) na zaplatenie odplaty podľa ods. 8.1 písm. a) tejto Dohody o poskytnutí služby (resp. zníženie výšky odplaty), a to ku dňu poskytnutia úveru Dlžníkovi podľa článku 2.3 Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy." Žalobkyni bol zo strany žalovaného po odpočítaní vyššie uvedenej odplaty poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške len 975,99 EUR, pričom RPMN pri výške istiny 975,99 EUR predstavovala hodnotu 90,70 % a nie 67,92 % ako bolo uvedené v zmluve. Celkové náklady, ktoré mala žalobkyňa za takto nevýhodný úver zaplatiť v zmysle zmluvy A predstavovali výšku 2.565,36 Eur, čo je k výške reálne čerpanej istiny úveru vo výške 975,99 Eur "odplatu" percentuálne vo výške 262 %. Po uzatvorení zmluvy žalovaný adresoval Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - zmluva

o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 19.02.2014, kde boli uvedené podstatné náležitosti úverovej zmluvy, ktoré mali byť zakomponované priamo do úverovej zmluvy, avšak o týchto údajoch sa žalobkyňa dozvedela až následne keď Zmluvu A podpísala, čo preukazuje aj deň podpisu Zmluvy A zo strany žalobkyne a deň podpisu predmetného oznámenia zo strany žalovaného. Na uvedené odkazujú aj Zmluvné dojednania Zmluvy o revolvingovom úvere v bode 2.2. cit.: "Veriteľ je povinný odoslať Dlužníkovi Oznámenie Veriteľa o schválení úveru Dlužníkovi a jeden rovnopis Zmluvy o RÚ atď. Žalobkyni bol po podpise Zmluvy A adresovaný splátkový kalendár zo dňa 19.02.2014. Posledná splátka bola splatná dňa 01.09.2017. Na žiadosť žalobkyne žalovaný povolil žalobkyni odklad splátok úveru a to splátky 8,9,10, ktoré mali byť splatné ako splátky 43,44,45 v zmysle novo vystaveného Splátkového kalendára ku Zmluve A zo dňa 21.11.2014, kde termín poslednej splátky bol k dňu 01.12.2017. Medzi žalobkyňou a žalovaným bola uzatvorená neplatná dohoda o zrážkach zo mzdy a iných príjmov dlžníka č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 19.02.2014, na základe ktorej boli žalobkyni vykonávané zrážky zo mzdy vo výške 61,08 EUR mesačne od augusta 2014 do septembra 2017 v sumáre vo výške 1.954,56 EUR. Žiadosť o vykonanie zrážok zo mzdy zo dňa 11.08.2014 adresovaná E. S. ako zamestnávateľovi žalobkyne bola doručená 14.08.2014, po výplatnom termíne žalobkyne, čím jej zrážka v mesiaci august 2014 vykonaná nebola. Uznesením Okresného súdu S. sp. zn. 4Csr/1/2017-118 zo dňa 01.12.2017 súd uložil žalovanému zdržať sa výkonu dohody o zrážkach zo mzdy a iných príjmov č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 19.02.2014. Posledná zrážka zo mzdy žalobkyne bola vykonaná dňa 07.12.2017 vo výške 61,08 EUR. Vráťane zrážok zo mzdy, žalobkyňa od poskytnutia úveru vykonala na účet žalovaného úhrady dňa 28.04.2014 vo výške 61,09 EUR, dňa 27.05.2014 vo výške 61,08 EUR, dňa 04.07.2014 vo výške 61,08 EUR, dňa 15.08.2014 vo výške 61,08 EUR a dňa 28.09.2015 vo výške 10 EUR. Zamestnávateľ žalobkyne vykonal zo mzdy žalobkyne od obdobia august 2014 do septembra 2017 zrážky v prospech žalovaného vo výške 1.954,56 EUR. V mesiaci júl 2015, august 2015 a september 2015 zamestnávateľ nevykonal zo mzdy žalobkyne zrážky, pretože žalobkyňa bola PN. V mesiaci október 2017 a november 2017 jej boli vykonané posledné zrážky zo mzdy vo výške 61,08 EUR, t.j. do času vydania vyššie uvedeného neodkladného opatrenia. Na základe novovystaveného splátkového kalendára zo dňa 21.11.2014 mala byť posledná splátka úveru uhradená dňom 01.12.2017. Po súčte vyššie uvedených úrad a zrážok zo mzdy žalobkyňa celkovo a preukázateľne uhradila žalovanému na predmetný úver čiastku 2.331,04 EUR, čím zaplatila žalovanému nad rozsah istiny 975,99 EUR sumu 1.355,05 EUR. Žalobkyňa zaplatila istinu vo výške 975,99 EUR neskôr splátkou resp. zrážkou zo mzdy k mesiacu 11/2015, od kedy došlo k bezdôvodnému obohateniu v prospech žalovaného.

Na základe Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru / Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 23.05.2014 (ďalej len "Zmluva B") žalovaný poskytol žalobkyni spotrebiteľský revolvingový úver. Špecifikácia náležitostí predmetu zmluvy bola zakomponovaná v časti zmluvy pod bodom 5. označenej ako Údaje o požadovanom revolvingovom úvere a pod bodom 6. označenom ako Údaje o schválenom revolvingovom úvere. Obdobne ako pri Zmluve "A" aj v Zmluve "B" v bode 8. bola obsiahnutá Dohoda o poskytnutí služby spočívajúcej v odklade splátok úveru vo výške 194,50 EUR a odklade splátok revolvingu vo výške 101,04 EUR. Služba odkladu splátok úveru bola splatná ku dňu poskytnutia úveru formou započítania vzájomných pohľadávok žalobkyne za odplatu služby a žalovanému na poskytnutí úveru (viď bod 8.4 Zmluvy "B"). Žalobkyni bol zo strany žalovaného po odpočítaní vyššie uvedenej odplaty za odklad splátok úveru poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške len 1.155,50 EUR, pričom RPMN pri výške istiny 1.155,50 EUR predstavovala hodnotu 90,55 % a nie 68,21 % ako bolo uvedené v zmluve. Celkové náklady, ktoré mala žalobkyňa za takto nevýhodný úver zaplatiť v zmysle zmluvy B predstavovali výšku 3.037,86 EUR, čo je k výške reálne čerpanej istiny úveru vo výške 1.155,0 EUR "odplata" percentuálne vo výške 262,90 %. Po podpise zmluvy zo strany žalobkyne, t.j. dňa 15.05.2014 jej bolo adresované Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 23.05.2014, kde boli uvedené podstatné náležitosti, ktoré mali byť zakomponované priamo v zmluve a s ktorými mala byť žalobkyňa pri podpisovaní zmluvy oboznámená. Tento postup žalovaného priamo vyplýval aj zo Zmluvných dojednaní Zmluvy v bode 2.2. Splátkový kalendár k predmetnej zmluve jej bol vystavený tiež až po podpise zmluvy t.j. splátkový kalendár zo dňa 23.05.2014. Po žiadosti zo strany žalobkyne jej žalovaný povolil odklad splátok úveru č. 5,6,7 a tieto mala uhradiť ako splátky 43,44,45 v zmysle novovystaveného splátkového kalendára zo dňa 21.11.2014 bola konečná splatnosť úveru dňa 01.03.2018. Na základe žiadosti žalovaného o vykonanie zrážok zo mzdy zo dňa 11.08.2014, doručený zamestnávateľovi žalobkyne - E. S. dňa 14.08.2014 začal zamestnávateľ s výkonom zrážok zo mzdy od mesiaca september 2014, nakoľko žiadosť mu bola doručená až po výplatnom termíne v mesiaci august 2014. Uznesením Okresného súdu S.Ž. sp. zn. 11Csr/2/2017 zo dňa 13.12.2017 súd uložil žalovanému povinnosť zdržať sa výkonu dohody o zrážkach zo mzdy žalobkyne. Zamestnávateľ žalobkyne vykonal zo mzdy žalobkyne od obdobia august 2014

do septembra 2017 zrážky v prospech žalovaného vo výške 2.314,56 EUR, mesačné zrážky boli vo výške 72,33 EUR. V mesiaci júl 2015, august 2015 a september 2015 zamestnávateľ nevykonával zo mzdy žalobkyne zrážky, pretože žalobkyňa bola PN. V mesiaci október 2017 a november 2017 jej boli vykonané posledné zrážky zo mzdy vo výške 72,33 EUR, t.j. to do času vydania vyššie uvedeného neodkladného opatrenia. Istina úveru vo výške 1.155,50 EUR bola najskôr zaplatená splátkou resp. zrážkou v mesiaci marec 2016, ktorým mesiacom sa začal žalovaný na úkor žalobkyne z predmetného úveru bezdôvodne obohacovať. Celkovo žalobkyňa uhradila žalovanému na predmetný úver čiastku 2.469,22 EUR, čím žalobkyňa zaplatila žalovanému nad rozsah istiny 1.155,50 EUR sumu 1.313,72 EUR.

Zo strany žalovaného došlo k podaniu žalôb o zaplatenie na J. I. J., zriadený I. J. I. J., W.W..H.Z., ktorý vydal rozhodcovské rozsudky sp. zn. XXX/XX/XXXX zo dňa 23.11.2016 a sp. zn. XXX/XX/XX zo dňa 07.12.2016, ktorými bola žalobkyňa zaviazaná k úhrade žalobných súm. Po doručení predmetných rozhodnutí, ktoré boli žalobkyňi doručené dňa 06.02.2017 sa na príslušnom všeobecnom súde domáhala zrušenia predmetných rozsudkov z dôvodu neplatne uzatvorených rozhodcovských zmlúv. Na tunajšom súde došlo k zrušeniu predmetných rozsudkov, a to rozsudkom sp. zn. 11Csr/2/2017-131 zo dňa 24.11.2017 a rozsudkom sp. zn. 4Csr/1/2017 zo dňa 10.05.2018. Z formulácie zmlúv, zo Zmluvných dojednaní k zmlúvam, ako aj z datovania jednotlivých dokumentov, konkrétne oznámenia veriteľa o schválenom revolvingovom úvere je zrejmé, že v čase podpisu zmluvy žalobkyňa nebola dostatočne informovaná o podstatných náležitostiach zmlúv, nakoľko o týchto sa dozvedela až následne po ich podpise, a to predmetnými oznámeniami. Žalovaný si nespĺnil ani v minimálnom rozsahu informačnú povinnosť, ktorá mu vyplýva z ust. § 4 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Žalobkyňa bola zavádzaná od počiatku podpisu zmlúv, nebola informovaná o dobe trvania zmlúv a termíne konečnej splatnosti úverov, výške počte a termínoch splátok rozdelených na istinu, úroky a poplatky. Žalovaný ju nedostatočne a nesprávne informoval podľa § 4 ods. 1 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalovaný aj napriek úhrade istiny a neprijateľným podmienkam uvedeným v predmetných zmlúvach, vrátane dohôd o zrážkach zo mzdy a rozhodcovských zmlúv paralelne uzatvorených s predmetnými úverovými zmluvami sa bezdôvodne úmyselne obohacoval. Úmysel žalovaného je možné vidieť z jeho konania od počiatku úverového vzťahu, ale hlavne v tom, že napriek účinnej obrane žalobkyne, tým že prostredníctvom právneho zástupcu napadla vydané rozhodcovské rozsudky na všeobecnom súde, kde došlo k ich zrušeniu, a aj vydanému neodkladnému opatreniu, ktorým súd vyslovil zákaz žalovaného zrážať žalobkyňi zrážkami zo mzdy sumy spočívajúce v splátkach úveru žalovaný si dovoľil žalobkyňi adresovať prostredníctvom svojho zástupcu výzvu na úhradu zvyšku úverových zostatkov. Žalobkyňa sa až pri porade a udelením plnej moci advokátovi oboznámila s právnou stránkou veci a zistila, že žalovaný sa na jej úkor bezdôvodne obohacuje dlhšiu dobu. Bez ohľadu na toto zistenie je objektívne možné stanoviť moment vedomosti žalobkyne o bezdôvodnom obohatení až splatením celého úveru s úrokmi a poplatkami, čo v prípade zmluvy A malo byť v mesiaci december 2017 a v prípade zmluvy B až v mesiaci marec 2018. Nakoľko žalobkyňa v domnení, že jej zamestnávateľ strháva z výplaty splátky úverov, nevedela, že žalovaný nárok k týmto splátkam nemá. Dňa 06.02.2017 jej boli doručené rozhodcovské rozsudky, ktorými ju súd zaviazal k úhrade dlžných súm a to aj napriek tomu, že žalovanému boli vykonávané úhrady z výplaty žalobkyne. Žalovaný v čase rozhodcovského konania (žaloby doručené dňa 15.04.2016) a aj následne sa úmyselne bezdôvodne obohacoval a uplatňoval si nárok na plnenie od žalobkyne nie len prostredníctvom rozhodcovského súdu, ale ja prostredníctvom zrážok zo mzdy na základe neplatných dohôd o zrážkach zo mzdy. Finančná situácia žalobkyne bola tiesnivá, množstvo záväzkov, ktoré musela uhrádzať a v súčasnosti aj uhrádza ju donútili vziať si nevýhodné úvery od žalovaného. Skutkový stav, ktorý žalobkyňa prežívala keď sa obrátila na právnu pomoc advokáta bol devastujúci. Na príslušnom súde bolo vedených viacero súdnych konaní, v ktorých bola rozhodnutiami tunajšieho súdu zaviazaná k splátkam. V tejto situácii žalobkyňa nemala inú možnosť ako danú situáciu riešiť, svoje záväzky sa vždy snažila uhrádzať a dohodnúť sa nie len so žalovaným, ale aj s inými veriteľmi ktorým dlží. V tomto prípade je evidentné, že žalobkyňa to čo od žalovaného čerpala už skoro dvojnásobne preplatila. Nekalými praktikami žalovaný využil tieseň žalobkyne pri poskytnutí finančných prostriedkov. Žalobkyňa si nedokázala overiť ani výhodnosť, či nevýhodnosť poskytnutých úverov, nakoľko RPMN stanovená v zmlúvach bola nesprávna, nejasná a v konečnom dôsledku v jej neprospech. Zmluvy neobsahovali výšku počet a termín splátok istiny, úverov a úrokov ani termín konečnej splatnosti úveru. RPMN bola v zmlúvach vedená v neprospech spotrebiteľa. Bezúročnosť a bezpoplatkovosť úverov v zmysle § 11 ods. 1 písm. b), d) v spojení s § 9 ods. 1 písm. f), k) zákona č. 129/2010 Z. z. Zmluvné dojednania v zmlúvach týkajúce sa dohody o poskytnutí služby odkladu splátok úveru sú v hrubom nepomere k dobrým mravom a je potrebné ich považovať za neplatné, v zmysle ich neprijateľnosti a formulárnosti, keďže ich obsah žalobkyňa

nevedela ovplyvniť. Na základe vyššie uvedeného žalobkyňa poukazuje nato, že predmetný úver je nutné považovať za bezúročný a bez poplatkov a s prihliadnutím na výšku odplaty, ktorú má za úver zaplatiť aj v rozpore s dobrými mravmi v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. S poukazom na uvedené žalobkyňa má za to, že jej vznikol nárok na uplatnenie si práva na vydanie bezdôvodného obohatenia od žalovaného z revolvingových úverov, ktorý je na základe v zmluvách zakotvených neprijateľných zmluvných podmienok a nesplnenia zákonných náležitostí týchto zmlúv podľa § 11 ods. 1 písm. b) a g) zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch nutné považovať za bezúročné a bezpoplatkové.

2. Žalovaný sa k žalobe vyjadril podaním zo dňa 28.8.2018, v ktorom poprel tvrdenia žalobkyne uvedené v žalobe a žiadal žalobu zamietnuť. Žalovaný poprel tvrdenie o neposkytnutí úveru v sume, aká je uvedená v jednotlivých zmluvách, ktoré tvrdenie odôvodňuje tým, že v poskytnutí úveru je nielen to, čo sa vyplatí na účet dlžníka. Ale každá suma poskytovaná na základe zmluvy a spôsobom, ktorý právna úprava ako spôsob splnenia záväzku poskytnúť úver pripúšťa. Ak by malo platiť, že úverom je len suma pripísaná na účet, pri zachovaní tohto prístupu v prípade refinančných úverov či úverov použitých na úhradu ceny tovaru alebo služby by nedochádzalo k poskytnutiu úveru, výška úveru by bola nula eur a teda v konečnom dôsledku by spotrebiteľ získaval plnenie, ktoré formálne je uhradené z úveru, ale žiadny úver by nedostal a teda by nemal mať ani záväzok ho vrátiť. Príklad úveru použitého na refinancovanie iných, starších úverov dokumentuje nesprávnosť tvrdení žalobcu. V takom prípade sú tieto staršie úvery uhradené a vyrovnané novým úverom tak, že prostriedky z nového úveru sú buď započítané so záväzkami zo starých úverov (ak ide o toho istého poskytovateľa úveru - toho istého veriteľa) alebo poukávané na účet iných subjektov (iných poskytovateľov úverov). Spotrebiteľ na účet neobdrží nič. Refinancovaním dochádza k zániku starých úverov - či už započítaním alebo prevodom na účet. Refinancovaním sa teda spotrebiteľ zbaví záväzku zo starých úverov. Samotný zákon č. 129/2010 Z.z. ako spôsoby poskytnutia spotrebiteľského úveru predpokladá pripúšťa prevod na platobný účet spotrebiteľa, prevod na účty iného veriteľa, započítanie na úhradu iných záväzkov spotrebiteľa, alebo poštovou poukážku. Právna regulácia popiera správnosť tvrdení žalobcu. Z uvedenej regulácie vyplýva, že spotrebiteľský úver môže byť poskytnutý vo forme úveru každým spôsobom, ktorý pripúšťa platné právo - s výnimkou poskytnutia v hotovosti. Poskytnutím úveru sa v zmysle právnej úpravy a tiež ustálenej obchodnej praxe (vrátane bankovej i nebankovej) rozumie nielen vyplatenie prostriedkov úveru (v hotovosti, na účet a podobne), ale každá zákonom uznaná forma splnenia záväzku - teda aj započítanie. Tvrdenie žalobcu o výške úveru preto odporuje zákonu č. 129/2010 Z.z., v ktorom sa v § 2 písm. l) uvádza, že ide o súčet všetkých finančných prostriedkov poskytnutých na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Pojem "poskytnutie" je chápaný širšie, ako to tvrdí žalobca (rozsudok Najvyššieho súdu J., sp. zn. Z. R. XX/XXXX). Žalovaný poukázal na to, že žalobca reálne využil odklad splatnosti splátok na základe dohody o poskytnutí služby, ktorú skutočnosť žalobca sám v podanej žalobe uviedol, teda že v prípade zmluvy o revolvingovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX bola odložená splatnosť splátok č. 8,9 a 10 a v prípade zmluvy o revolvingovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX bola odložená splatnosť splátok č. 5,6 a 7. Žalovaný poprel tvrdenia o nesprávne vypočítanej RPMN, pretože žalobcove tvrdenia sú nesprávne, pretože a) žalobca nevychádza zo sumy poskytnutého úveru, ale vyplatenej čiastky, b) žalobca na výpočet nepoužíva zákonom určený spôsob výpočtu uvedený v prílohe č. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., ale informatívne prepočty, ktoré s počítaním RPMN nemajú nič spoločné. Žalovaný poprel tiež tvrdenia o výpočte "odplaty", tým, že žalobca ponechal stranou tú skutočnosť, že už pri sume úveru žalobca vychádza z nesprávneho údaju sumy úveru a z toho, že pri svojich tvrdeniach nezohľadňuje dobu splácania. Ak by sme vychádzali z takéhoto prístupu, potom bežný hypotekárny úver z banky s úrokovou sadzbou 3,5 % p.a. a splatný v dobe 30 rokov by znamenal "odplatu" percentuálne viac ako 105 % (viac preto, lebo vzhľadom na rôzne modely splácania by išlo o odplatu 300 a viac %-cent). Žalovaný poprel aj tvrdenia žalobcu o tom, že zmluva neobsahuje údaj o konečnej splatnosti úveru. Pokiaľ ide o uvádzanie konečnej splatnosti úveru, je potrebné uviesť, že táto náležitosť nemôže a nikdy nemohla byť v zmysle újného práva dôvodom pre bezúročnosť úveru. Poukázal na rozsudok J. C. L. v bode 58 vo veci B.-XX/XX a uznesenie Najvyššieho súdu J. sp.zn. 3Cdo/146/2017 (bod 24 odôvodnenia). Náležitosť "konečná splatnosť úveru" nepozná újné právo, čo napokon viedlo k tomu, že došlo k zmene zákona č. 129/2010 Z.z. a táto náležitosť práve z dôvodu dodržiavania újného práva bola vylúčená. Ak uvádzanie konečnej splatnosti úveru bolo zo zákonnej úpravy vypustené, potom pri aplikácii znenia zákona do spomenutej novely je potrebné zachovať požiadavku na eurokonformný výklad zákona. Konkrétne vo vzťahu k uvádzaniu termínu konečnej splatnosti to znamená, že s týmito údajom (náležitosťou) nemôže byť spájaný následok v podobe bezúročnosti, pretože členský štát takúto skutočnosť nemôže upraviť vo vnútroštátnom práve ako dôvod bezúročnosti a ďalej ani preto, lebo údaj o konečnej splatnosti nie je spôsobilý ovplyvniť posúdenie rozsahu záväzku spotrebiteľa. Túto

skutočnosť potvrdila aj zmena zákona č. 129/2010 Z.z. od 01.05.2018. Zákonná požiadavka uvedenia termínu konečnej splatnosti úveru bola v posudzovanom zmluvnom vzťahu splnená viacerými spôsobmi, a to určením podľa dátumu splatnosti splátok v jednotlivých mesiacoch a počtu mesačných splátok a spôsobom vyplývajúcim z článku 4., ods. 4.5 zmluvných dojednaní, v zmysle ktorých dátum splatnosti poslednej splátky uvedený v oznámení o schválení úveru je zároveň termínom konečnej splatnosti. Zmluva o revolvingovom úvere požadované informácie obsahovala, a to spôsobom vyplývajúcim z obsahu jednotlivých dokumentov, ktoré podľa vôle zmluvných strán predstavovali jej neoddeliteľnú súčasť. Taktiež poprel tvrdenie o neuvedení splátok úveru, pretože každá zmluva obsahuje počet a výšku splátky (v prípade zmluvy číslo XXXXXXXXXXXX - 42 splátok a výška splátky 61,08 Eur, v prípade zmluvy číslo XXXXXXXXXXXX - 42 splátok a výška 72,33 Eur) a tiež spôsob, akým sa stanoví splatnosť splátky v článku 2, bod 2.1 zmluvných dojednaní zmluvy o revolvingovom úvere. Žalovaný záverom poprel tvrdenia o tom, že sa bezdôvodne obohatil a že toto obohatenie má byť úmyselné, čo má podľa žalobcu vyplývať z toho, že došlo k zrušeniu rozhodcovských rozsudkov a zákazu vykonávania zrážok zo mzdy žiadal od žalobcu úhradu dlhu. Uvedené rozhodnutia sa podľa žalobcu netýkajú výšky dlhu a posledná úhrada v prípade oboch zmluvných vzťahov bola v decembri 2017, pričom rozhodnutie 4Csr/1/2017 - 149 bolo vydané dňa 10.05.2018 a rozhodnutie 11Csr/2/2017 doručené až v januári 2018. Samotná výzva je z 30.01.2018. Z tvrdení žalobcu nevyplýva žiadna vecná súvislosť medzi uvedenými rozhodnutiami a výzvou a tvrdením obohatením, pretože po doručení uvedených rozhodnutí predsa nebola inkasovaná žiadna suma. Žalobca svojimi tvrdeniami potvrdzuje, že na strane žalovaného žiadny úmysel získať obohatenie teda v čase prijatia akejkoľvek úhrady nebol. Na základe uvedených rozhodnutí nie je možné spätne tvrdiť úmysel získať bezdôvodné obohatenie.

3. Na vyjadrenie žalovaného reagovala žalobkyňa podaním zo dňa 22.9.2018, ktorom uviedla, že skutočnosť uvádzané žalovaným v podanom vyjadrení, na adresu istiny úveru, považuje za účelové a irelevantné, na daný skutkový stav neaplikovateľné. Istinou úveru sú peňažné prostriedky poskytnuté dodávateľom spotrebiteľovi, s ktorými má spotrebiteľ možnosť voľne nakladať, ktoré má možnosť reálne čerpať a využiť ich na ten, ktorý účel. Žalobkyňa boli poskytnuté finančné prostriedky priamo na jej účet a nie na účet tretích osôb. Ako žalobkyňa v žalobe uviedla, reálne jej bolo umožnené čerpanie úveru zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 19.02.2014 vo výške 957,99 EUR a zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 23.05.2014 vo výške 1.155,50 EUR. Len s uvedenými predmetnými čiastkami mohla voľne disponovať a tieto boli predmetom záväzku žalobkyne, vrátiť ich spolu s úrokom. Služby spočívajúce v odklade splátok úverov, považuje žalobkyňa za neprijateľné zmluvné podmienky a za neplatné. Výška uvedených služieb je neprimeraná a dosahuje takmer trojnásobok jednotlivých mesačných splátok úverov, ktoré sú predmetom sporu. Zmluvy boli vopred naformulované, žalobkyňa nevedela ovplyvniť ich obsah, mohla ich buď podpísať ako celok, a tak sa zaviazat' k všetkým ich podmienkam, alebo ich nepodpísať, čím by k poskytnutiu úverov zo strany žalovaného nedošlo. Za služby odkladu splátok úverov žalobkyňa zaplatila v čase, keď k ich reálnemu poskytnutiu zo strany žalovaného nedošlo. Je neopomenuteľná aj tá skutočnosť, že žalobkyňa boli úročené počas doby splácania aj hodnoty týchto služieb. Takto poskytnuté služby boli zo strany žalovaného len skryté v istine úveru, boli úročené, napriek tomu, že táto služba nepredstavovala istinu úveru ale len súčasť odplaty. Reálne jej hodnota za tieto služby poskytnutá, ako istina nebola. Žalobkyňa dala do pozornosti súdu totožný názor vyslovený Krajským súdom v P. v Rozsudku sp. zn. 2Co/177/2015 zo dňa 26.05.2016. Žalobkyňa preukazuje okrem nesprávne uvedenej RPMN v zmluvách, aj na výšku ročných úrokových sadzieb úverov v zmluvách vo výške 70,01 %, kde v čase uzatvorenia zmlúv boli primerané úrokové miery z úverov pri spotrebiteľských úveroch so splatnosťou od 1-5 rokov v období február 2014 vo výške 11,16 % a v máji 2014 vo výške 10,71 %, čo je takmer o 7 násobok nižší úrok, ako bol uvedený v zmluvách. Skrz uvedeného žalobkyňa považuje výšku úrokov za neprimeranú v rozpore s dobrými mravmi.

4. Na prejednanie veci súd nariadil pojednávanie, na ktorom svoju účasť vopred ospravedlnil žalovaný, ktorý žiadal prejednať spor v jeho neprítomnosti a žalobkyňa zotrvala na svojich vyjadreniach uvedených v žalobe a v písomnom podaní.

5. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou, žiadosťou o poskytnutie revolvingového úveru/zmluva o revolvingovom úvere č. XX XXX XXXXX zo dňa 19.2.2014, žiadosťou o poskytnutie revolvingového úveru/zmluva o revolvingovom úvere č. XX XXX XXXXX zo dňa 23.5.2014, zmluvnými dojednaniami k oboom zmluvám o revolvingovom úvere, oznámením veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - zmluva o revolvingovom úvere č. XX XXX XXXXX zo dňa 19.2.2014, oznámením veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - zmluva o revolvingovom úvere č. XX XXX XXXXX zo dňa 23.5.2014, splátkovým

kalendárom zo dňa 19.2.2014 a zo dňa 21.11.2014 k zmluve o revolvingovom úvere č. XX XXX XXXXX, splátkovým kalendárom zo dňa 23.5.2014 a zo dňa 21.11.2014 k zmluve o revolvingovom úvere č. XX XXX XXXXX, žiadosťami o vykonávanie zrážok zo mzdy zo dňa 11.8.2014, potvrdením zamestnávateľa žalobkyne o zrážke zo mzdy žalobkyne zo dňa 18.10.2017, dokladmi o vykonaní vkladov za obdobie od 27.5.2014 do 28.9.2019, výplatnými páskami žalobkyne, výpisom z bežného účtu, vyjadreniami strán sporu, rozsudkami a uzneseniami tunajšieho súdu sp. zn. 4Csr/1/2017, sp. 11Csr/2/2017, ďalšími listinnými dôkazmi predloženými stranami a zistil nasledovný skutkový stav:

6. Dňa 13.2.2014 žalobkyňa požiadala žalovaného o poskytnutie revolvingového úveru vo výške 1.140,- EUR a táto žiadosť je zároveň zmluvou o spotrebiteľskom úvere č. XX XXX XXXXX, podľa ktorej bol žalobkyňi schválený úver vo výške 1.140,- EUR s tým, že mesačná splátka úveru predstavovala sumu 61,08 EUR a žalobkyňa mala zaplatiť 42 mesačných splátok po 61,08 EUR s tým, že celková čiastka, ktorú musí zaplatiť predstavuje 2.565,36 EUR. Podľa zmluvy ročná úroková sadzba predstavovala 70,01 %, RPMN predstavovala 67,92 % a priemerná RPMN 46,30 %. Zmluva bola podpísaná žalobkyňou dňa 13.2.2014 a žalovaným dňa 19.2.2014.

7. Dňa 15.5.2014 žalobkyňa požiadala žalovaného o poskytnutie ďalšieho revolvingového úveru vo výške 1.350,- EUR a táto žiadosť je zároveň zmluvou o spotrebiteľskom úvere č. XX XXX XXXXX, podľa ktorej bol žalobkyňi schválený úver vo výške 1.350,- EUR s tým, že mesačná splátka úveru predstavovala 72,33 EUR a žalobkyňa mala zaplatiť 42 mesačných splátok po 72,33 EUR s tým, že celková čiastka, ktorú musí zaplatiť predstavuje 3.037,86 EUR. Podľa zmluvy ročná úroková sadzba predstavovala 70,01 %, RPMN predstavovala 68,21 % a priemerná RPMN 46,30 %. Zmluva bola podpísaná žalobkyňou dňa 15.5.2014 a žalovaným dňa 23.5.2014.

8. Z výpisu z bežného účtu žalobkyne za obdobie od 1.2.2014 do 31.5.2014 súd zistil, že žalobkyňi bol zo zmluvy č. XX XXX XXXXX reálne poskytnutý úver - zaslaná platba vo výške 975,99 EUR a zo zmluvy č. XX XXX XXXXX reálne poskytnutý úver - zaslaná platba vo výške 1.155,50 EUR.

9. Z dokladov o vykonaní vkladov za obdobie od 27.5.2014 do 28.9.2019 súd zistil, že žalobkyňa k poskytnutému úveru č. XX XXX XXXXX vykonala úhrady vo výške 254,32 EUR (4 x 61,08 EUR + 10,- EUR). Z dokladu o vykonaní vkladu zo 28.9.2015 súd zistil, že žalobkyňa k poskytnutému úveru č. XX XXX XXXXX vykonala úhrady vo výške 10,- EUR.

10. Z potvrdení zamestnávateľa žalobkyne o zrážkach zo mzdy žalobkyne zo dňa 18.10.2017 súd zistil, že k poskytnutému úveru č. XX XXX XXXXX boli za obdobie od augusta 2014 do septembra 2017 vykonané zrážky zo mzdy žalobkyne spolu v sume 1.954,56 EUR a k poskytnutému úveru č. XX XXX XXXXX boli za to isté obdobie vykonané zrážky zo mzdy žalobkyne spolu v sume 2.314,56 EUR.

11. Z výplatných pásk žalobkyne za mesiace október a november 2017 súd zistil, že žalobkyňi zo mzdy boli vykonané zrážky 2 x 61,08 EUR a 2 x 72,33 EUR.

12. Na základe takto zisteného skutkového stavu súd právne uzatvára : Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

13. Podľa § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase podpisu zmluvy (ďalej len "OZ"), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

14. Podľa § 52a ods. 1, 2 OZ, ak sú uzavreté viaceré spotrebiteľské zmluvy pri tom istom rokovaní alebo sú zahrnuté do jednej listiny, posudzuje sa každá z týchto zmlúv samostatne. Ak však z povahy zmlúv

alebo stranám známeho účelu zmlúv uvedených v odseku 1 pri ich uzavretí zrejme vyplýva, že tieto zmluvy sú od seba vzájomne závislé, vznik každej z týchto zmlúv je podmienkou vzniku ostatných zmlúv. Zánik jednej z týchto zmlúv iným spôsobom než splnením alebo spôsobom nahrádzajúcim splnenie spôsobuje zánik ostatných závislých zmlúv, a to s obdobnými právnymi účinkami.

15. Podľa § 53 ods. 1 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa odseku 2 uvedeného ustanovenia, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa odseku 3 uvedeného ustanovenia, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa odseku 4 písm. a/ uvedeného ustanovenia, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy.

Podľa odseku 5 uvedeného ustanovenia, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa odseku 6 uvedeného ustanovenia, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

Podľa odseku 11 uvedeného ustanovenia, neprijateľnosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená, a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí.

16. Podľa § 54 ods. 1 OZ, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. Podľa odseku 2 uvedeného ustanovenia, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

17. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase podpisu zmluvy (ďalej len "zákon č. 129/2010 Z.z."), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

18. Podľa § 2 písm. a), b), d) zákona č. 129/2010 Z.z., na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

19. Podľa § 2 písm. g), h) zákona č. 129/2010 Z.z., celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok, celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom.

20. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

21. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

22. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

23. Podľa § 19 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov sa použijú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere, a iných poplatkov okrem kúpnej ceny, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť za kúpu tovaru alebo uskutočnenie služieb bez ohľadu na to, či sa operácia vykoná v hotovosti alebo na úver. Náklady na vedenie účtu, na ktorom sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, náklady na používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a ostatné náklady na platobné transakcie sa zahrnú do celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom, ak otvorenie účtu nie je dobrovoľné a náklady na účet neboli zrozumiteľne a samostatne uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo v akejkoľvek inej zmluve uzavretej so spotrebiteľom.

24. Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

25. Podľa § 41 OZ, ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

26. Podľa § 451 ods. 1 a 2 OZ, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

27. Podľa § 456 OZ, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

28. Podľa § 458 ods. 1 OZ, musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.

29. Podľa § 517 ods. 1 a 2 OZ, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

30. Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

31. Súd právny vzťah medzi žalobkyňou a žalovaným, ktorý je predmetom tohto konania a ktorý je založený zmluvami, posúdil ako vzťah spotrebiteľský podliehajúci právnomu režimu zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmlúv. Súd pri názore o správnosti aplikácie zákona č. 129/2010 Z.z. vychádzal zo skutočnosti, že žalovaný mal v čase uzavretia zmluvy postavenie veriteľa tak, ako ho definuje ustanovenie § 2 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. Žalobkyňa uzavrela zmluvu ako fyzická osoba - nepodnikateľ, a teda má v zmysle § 2 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. postavenie spotrebiteľa. Predmetná zmluva je tak v zmysle § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., ako aj v zmysle § 52 ods. 1 OZ zmluvou spotrebiteľskou. Pre spotrebiteľské zmluvy je vo všeobecnosti charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom spravidla z pozície "slabšej" zmluvnej strany, nakoľko práve dodávateľ je tvorcom zmluvných podmienok, ktoré sú vopred určené a ktoré spotrebiteľ spravidla nemá možnosť reálne ovplyvniť. Účelom právnej úpravy obsiahnutej v ustanovení § 52 a nasledujúce OZ a v zákone č. 129/2010 Z.z. je práve vyrovnávať túto nerovnováhu v právnom postavení dodávateľa a spotrebiteľa. Vychádza sa totiž z predpokladu, že predovšetkým spotrebiteľ uzatvára zmluvu s dodávateľom v dobrej viere, že dodávateľ vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Preto súd v záujme naplnenia ochrany spotrebiteľa preskúmal dôvodnosť žalovaného nároku, najmä v kontexte jeho súladu s príslušnými právnymi normami upravujúcimi ochranu spotrebiteľov.

32. V spore nebolo sporné, že medzi stranami sporu bola dojednaná zmluva č. XX XXX XXXXX a zmluva č. XX XXX XXXXX s názvom Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/ Zmluva o revolvingovom úvere. Ďalej, že žalobkyni mala byť poskytnutá peňažná čiastka v podobe úveru č. XX XXX XXXXX vo výške 1.140,- EUR, z ktorého ku dňu podania žaloby splatila sumu 2.331,04 EUR a v podobe úveru č. XX XXX XXXXX mala byť žalobkyni poskytnutá peňažná čiastka vo výške 1.350,- EUR, z ktorej ku dňu podania žaloby splatila sumu 2.469,22 EUR. Žalobkyni po započítaní odplaty za poskytnutie služby vo výške 164,01 EUR a 194,50 EUR, boli reálne bezhotovostne poskytnuté peňažné prostriedky vo výške 975,99 EUR z úverovej zmluvy č. XX XXX XXXXX a vo výške 1.155,50 EUR z úverovej zmluvy č. XX XXX XXXXX.

33. Súd posúdil obsah oboch zmlúv o spotrebiteľskom úvere a dospel k záveru, že uvedené spotrebiteľské zmluvy neobsahujú všetky náležitosti podľa § 9 ods. 2, konkrétne:

- podľa písm. i), kedy síce bola v oboch zmluvách uvedená ročná úroková sadzba vo výške 70,01 %, avšak táto je pre rozpor s dobrými mravmi neplatná. V rozpore s dobrými mravmi podľa súdnej praxe je totiž spravidla taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru obvyklú v čase ich dojednania stanovenú najmä s prihliadnutím na najvyššie úrokové sadzby uplatňované bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek. Nie je možné neprihliadnuť na skutočnosť, že dlžník uzatvára zmluvu o pôžičke často práve z dôvodov svojej inak neriešiteľnej situácie. Nezodpovedá preto všeobecne uznávaným vzťahom medzi ľuďmi, aby dlžník v takejto situácii poskytoval veriteľovi neprimerané až úžernícke úroky, čo odporuje dobrým mravom. V čase uzatvorenia zmluvy č. XX XXX XXXXX pri úveroch poskytnutých bankami domácnostiam na dobu od 1 do 5 rokov úroková sadzba predstavovala 12,79 % ročne (stav úverov) a 11,16 % ročne (nové obchody). V čase uzatvorenia zmluvy č. XX XXX XXXXX pri úveroch poskytnutých bankami domácnostiam na dobu od 1 do 5 rokov úroková sadzba predstavovala 12,67 % ročne (stav úverov) a 10,71 % ročne (nové obchody). Podľa údajov o priemerných úrokových mierach z portálu F. T. J.. Už len samotná skutočnosť, že cena úveru je vyššia, je zarážajúce a odôvodňujúce zvýšenú pozornosť z hľadiska prvkov úžery a vadnosti právneho úkonu. V tejto súvislosti možno poukázať na rozsudok Krajského súdu v H. 3Co/151/2013 zo dňa 25.9.2013, ktorý konštatoval, že pri nebankových spoločnostiach sa dajú akceptovať vyššie úroky, rozhodne nie viac ako 100 % proti príemeru bánk. Podobne aj Najvyšší súd J. v rozsudku 5Cdo 26/2011 zo dňa 26.4.2012 uviedol "Neprimeranou a preto odporujúcou dobrým mravom je taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednania obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám uplatňovanými bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek". Najvyšší súd dospel k záveru o úžernických úrokoch v prípade dvoch zmlúv o pôžičke, pri ktorých úroky presahovali 4 a 5,5 násobne obvyklú úrokovú mieru v bankách. Keďže nikto, ani súd nemôže, ani nie je jeho úlohou nahrádzať kontraktačný proces a určiť presnú úrokovú mieru, aká by prípadne medzi stranami sporu bola v rámci udržateľných úrokov dohodnutá a výška úroku vo výške 70,01 % podstatnou a neprimeranou mierou 5,5-násobne prekračuje horný limit obvyklej úrokovej miery. Z tohto dôvodu považoval súd predmetné zmluvy, ktoré sú svojím obsahom zmluvami o spotrebiteľskom úvere, v časti

týkajúcej sa výšky úrokov za absolútne neplatné a teda na túto časť zmluvy je potom potrebné hľadieť ako na neexistujúcu (§ 39 a § 41 OZ),

- podľa písm. j), kedy síce bola v oboch zmluvách uvedená výška RPMN a výška celkovej čiastky, ktorú má spotrebiteľ uhradiť, avšak táto je nesprávna, pretože pokiaľ podľa zmluvy č. XX XXX XXXXX mala žalobkyňa zaplatiť 42 mesačných splátok po 61,08 EUR, tak spolu by celková čiastka síce predstavovala sumu 2.565,36 EUR (uvedená v zmluve), k čomu je potrebné pripočítať ešte odplatu za poskytnutie služby v sume 164,01 EUR a potom celková čiastka je 2.729,37 EUR a podľa zmluvy č. XX XXX XXXXX mala žalobkyňa zaplatiť 42 mesačných splátok po 72,33 EUR, tak spolu by celková čiastka síce predstavovala sumu 3.037,86 EUR (uvedená v zmluve), k čomu je potrebné pripočítať ešte odplatu za poskytnutie služby v sume 194,50 EUR a potom celková čiastka je 3.232,36 EUR. Uvedený nedostatok má potom vplyv aj na výpočet celkovej výšky RPMN, pretože v zmluve je síce RPMN vypočítaná na 67,92 % (68,21 %), avšak v skutočnosti bude RPMN vyššia 90,07 % (90,11 %) (podľa interaktívnej kalkulačky na výpočet RPMN na portály V..M..J.), pretože podľa § 2 písm. g/ zákona č. 129/2010 Z.z. sú celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe a do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, ak spotrebiteľ musí navyše zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby uzavrieť, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok, pričom celkové náklady spotrebiteľa tvoria základ pri výpočte RPMN. Pokiaľ žalovaný do výpočtu RPMN nezahrnul aj náklady spojené s dohodou o poskytnutí služby, tak potom RPMN je v zmluvách uvedená nesprávne v neprospech spotrebiteľa, pričom táto odplata podľa dohody o poskytnutí služby bola hneď strhnutá z poskytnutého úveru, ktoré žalovaný do celkových nákladov a tým aj do výpočtu RPMN nezahrnul, musel súd aj z tohto dôvodu vyhodnotiť oba spotrebiteľské úvery ako bezúročné a poskytnuté bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. b), d) zákona č. 129/2010 Z.z., keďže sú v ňom nesprávne uvedené údaje o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, o výške RPMN a navyše absentujú predpoklady na výpočet RPMN,

- podľa písm. f), kedy v oboch zmluvách absentuje údaj o dobe trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Podľa názoru súdu, nestačí uvedenie tohto údaju v článku 9.1 zmluvných dojednaní zmluvy v znení : zmluva o RÚ je uzavretá na dobu neurčitú s tým, že revolving sa uskutoční za podmienok stanovených touto zmluvou o RÚ. Spomínané Zmluvné dojednania zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti H. B. J. J. S. S. Z. majú charakter iba všeobecných obchodných podmienok dodávateľa, ktoré nie sú účastníkmi podpísané. Pretože pokiaľ aj je v Zmluve o revolvingovom úvere v bode 13. (pred podpismi účastníkov) uvedené, že neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy o revolvingovom úvere sú "zmluvné dojednania (na zadnej strane tejto Žiadosti/Zmluvy)", nič nenasvedčuje tomu, že by malo ísť práve o zmluvné dojednania nasledujúce za podpismi účastníkov, resp. doložené (či pripojené) na samostatných listoch za Žiadosťou/Zmluvou. Pokiaľ ide o Zmluvné dojednania Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti H. B. J., J. S. S. Z., je otázne či sa žalobkyňa s nimi oboznámila, a pokiaľ aj, tieto sú účastníkmi nepodpísané a dátumom neoznačený dokument, ani inak bližšie identifikovaný v Žiadosti/Zmluve. Ustanovenie o dobe trvania zmlúv je ich obsahom, nie je predmetom samotnej zmluvy, ktorú mala žalobkyňa vziať na vedomie a podpísať,

- podľa písm. g), kedy síce bola v oboch zmluvách uvedená celková výška úveru pod označením poskytnutá čiastka úveru, avšak táto je nesprávna. Žalovaný od žalobkyne z dôvodu zaúčtovania poplatku/odplaty za poskytnutie služby obdržala reálne sumu vo výške 975,99 EUR a nie žalovaným uvádzaných 1.140,- EUR (pri druhom úvere reálne obdržala sumu 1.155,50 EUR a nie sumu 1.350,- EUR). Istina tak predstavuje reálne sumu 975,99 EUR a 1.150,50 EUR. Uvedená skutočnosť jednoznačne dokazuje nesprávne uvedenú celkovú výšku poskytnutého úveru ale aj (vyrátanú) RPMN, nakoľko ak sú chybné vstupné údaje, nemôže byť správny ani výsledok. Obdobným konaním veriteľov sa už zaoberal aj J. C. vo veci L. G. S., U. S. proti M. I..J., kedy predmetom otázky J. C. bolo započítanie poplatku za poskytnutie úveru do výšky úveru na účely výpočtu RPMN, kedy peniaze reálne spotrebiteľovi poskytnuté neboli, ale veriteľ ich zahrnul do istiny úveru. "J. C. v danej veci ustálil výklad a to tak, že do celkovej výšky úveru v zmysle článku 3 písm. l) a článku 10 ods. 2 smernice 2008/48 nemožno zahrnúť nijakú zo súm určených ako odmenu za záväzky dohodnuté z dôvodu predmetného úveru, ako sú administratívne poplatky, úroky, provízie a akékoľvek ďalšie poplatky, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť". Treba zdôrazniť, že neoprávnené zahrnutie súm tvoriacich celkové náklady spotrebiteľa spojené s úverom do celkovej výšky úveru bude nutne viesť k podhodnoteniu RPMN, ktorého výpočet závisí od celkovej výšky úveru. 9. Článok 3 písm. l) a článok 10 ods. 2 smernice 2008/48, ako aj bod I prílohy I tejto smernice sa majú vykladať v tom zmysle, že celková výška úveru a výška čerpania úveru označujú celkovú sumu, ktorá bola daná k dispozícii spotrebiteľovi, čo vylučuje sumy,

ktoré si poskytovateľ úveru účtuje na úhradu nákladov súvisiacich s predmetným úverom a ktoré nie sú tomuto spotrebiteľovi reálne vyplatené. Žalovaný aj napriek reálne poskytnutej istine úveru 1.150,50 EUR a 975,99 EUR, žalobkyni ročne úročil sumu 1.350,- EUR a 1.140,-EUR a z týchto súm aj vypočítaval RPMN.

34. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, súd za použitia § 11 ods. 1 písm. b), d) zákona č. 129/2010 Z.z. potom musel konštatovať, že keďže táto zmluva neobsahuje uvedené náležitosti, resp. tieto náležitosti sú s poukazom na § 39 a 41 OZ neplatné, k týmto častiam zmluvy tak neprihliadol a považoval oba úvery za bezúročné a bez poplatkov.

35. Podľa § 53 ods. 6 OZ platného v čase uzatvorenia zmluvy o úvere, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. V tejto súvislosti je potrebné konštatovať, že takéto znenie ust. § 53 ods. 6 OZ priniesol zákon č. 129/2010 Z. z., ktorým sa zaviedla nová úprava spotrebiteľského úveru. Pre všetky zmluvy o odplatnom poskytovaní peňažných plnení spotrebiteľom od 01.06.2010 platí, že odplata nesmie podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. V praxi ide o odplatu obvykle požadovanú bankami za spotrebné úvery v obdobných prípadoch bez ohľadu na to, aký subjekt poskytuje peňažné prostriedky. Z hľadiska posúdenia okolností prípadov sa prihliada na okolnosti, ktoré sú uvedené v druhej vete § 53 ods. 6. Občiansky zákonník, ktorý zaviedol úpravu výšky odplaty za poskytnutie peňažných prostriedkov, pretože zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch pod režim, ktorého podliehala aj úverová zmluva uzavretá medzi účastníkmi konania, túto výšku už priamo nelimituje. Celkovú výšku odplaty za poskytnuté peňažné prostriedky, predsa však vyjadruje RPMN, ktorá sa vypočítava podľa vzorca uvedeného v prílohe č. 2 zák. č. 129/2010 Z. z. Súd dospel k presvedčeniu, že už úroky pri úveroch reálne poskytnutých vo výške 975,99 EUR a 1.155,50 EUR žalobkyni, ktoré mali byť splatené do 3 rokov, dohodnuté vo výške 70,01 % ročne, teda vo výške, ktorá bola viac než 5-násobkom úrokov vyžadovaných v obdobnom čase bankami pri podobných spotrebiteľských úveroch, boli dohodnuté vo výške, ktorá odporovala dobrým mravom, pre svoju neprimeranú výšku a táto skutočnosť spôsobila neplatnosť ich dojednaní v zmysle § 39 OZ. Úroky sa, ale spolu s poplatkom odplaty za poskytnutú službu podieľali na celkovej výške odplaty, ktorú získal žalovaný zaplatením úveru, keďže žalobkyňa mu celkovo mala zaplatiť za sumu 2.565,36 EUR a 3.037,86 EUR takmer 3-násobok požičanej sumy, teda sumy 975,99 EUR a 1.155,50 EUR. 90 % RPMN vyjadrujúca výšku celkovej odplaty za spotrebiteľský úver po tom, ako súd konštatoval vyššie, predstavovala 2- násobok priemernej RPMN za obdobné spotrebiteľské úvery. Dohoda o celkovej odplate za poskytnutý úver tvorená úrokmi, poplatkom preto podľa presvedčenia súdu odporovala aj vtedy platnému ustanoveniu § 53 ods. 6 OZ, teda dohoda účastníkov konania o odplate veriteľovi za poskytnutie spotrebiteľského úveru bola v rozpore so zákonom, čo opäť spôsobovala jej absolútnu neplatnosť v zmysle § 39 OZ. Neplatnosť dohody o odplate veriteľa spôsobuje potom, že žalovaný nemá nárok na plnenia, ktoré mu boli týmto titulom zaplatené a prevyšovali požičanú istinu.

36. Čo sa týka zmluvných dojednaní o Dohode o poskytnutí služby nachádzajúcich sa v bode 8 oboch predmetných zmlúv súd vidí ich neprijateľnosť nie v samotnom predmete tohto dojednaní a jeho cene, ale v okolnostiach aplikácie tohto ustanovenia. Je zrejmé, že táto zmluvná podmienka platí aj v prípade, ak počas zmluvného vzťahu nedôjde zo strany dlžníka k požiadavke o vykonanie odkladu maximálne 3 akýchkoľvek splátok úveru. Preto neobstojí tvrdenie žalovaného, že žalobkyňa odklad splátok využila. To znamená, že v konečnom dôsledku môže nastať situácia, že dlžník poskytne plnenie bez toho, aby obdržal za to protiplnenie. Súd považuje za samozrejmé, že v spoločnosti založenej na trhovej ekonomike je vyžadovanie plnenia bez reálneho poskytnutia protiplnenia minimálne rozporné s dobrými mravmi, pretože svojím spôsobom ide o poskytnutie daru zo strany dlžníka - spotrebiteľa, s ktorým tento nepočíta a nebyť úverovej zmluvy, takáto vec by ho určite ani nenapadla. Súd takúto dohodu o poskytnutí služby napriek deklarácii, že jej podpisom nie je podmienený podpis úverovej zmluvy, považuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku sofistickovane umiestnenú do zmluvy samotnej. Ide podľa názoru súdu o nekalú obchodnú podmienku, ktorej cieľom nie je nič iné ako znížiť sumu úveru vyplácanú dlžníkovi nachádzaním spôsobu neoprávneného obohacovania sa spôsobom navonok neutrálnym. Takýto postup súd v žiadnom prípade s ohľadom na ochranu spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany nemôže aprobovať. Túto podmienku by súd aproboval v prípade, ak by platba za odklad splátok mala prebehnúť až potom, ako k samotnému odkladu splátok dôjde. V takomto prípade by bola naplnená premisa, že za plnenie spotrebiteľa, teda dlžníka, bolo reálne poskytnuté plnenie

veriteľa, teda dodávateľa. Pri posudzovaní neprijateľnosti zmluvnej podmienky je potrebné si uvedomiť, že žalovaný žalobkyni započítal (reálne poskytol úver ponížený o túto čiastku) do sumy úveru sumu 164,01 EUR (194,50 EUR) ako poplatok za to, že ak by snád' niekedy v budúcnosti žiadala o odklad splátok, aj to až pri splnení ďalších podmienok (stanovenej doby práceneschopnosti alebo skončenie pracovného pomeru) povolí mu odklad, ale maximálne troch splátok a to všetko za uvedený poplatok. Zmluvné dojednanie nie je formulované tak, že ak spotrebiteľ skutočne chce odklad splátok, môže si ho aktivovať, ale je formulované tak, že službu napriek tomu, že ju spotrebiteľ ešte nepotrebuje a zjavne ani nechce, zaplatí poplatok čo je v oboch zmluvách takmer 15 % z úveru. Súd na záver pripomína, že existujú viaceré právoplatné súdne rozhodnutia, ktorým bola vyslovená neprijateľná zmluvná podmienka totožná s predmetom tejto žaloby, ale z inej úverovej zmluvy uzavretej s iným klientom (napr. rozsudok Krajského súdu v H. sp. zn. 19Co 80/2017 zo dňa 21.11.2017, ktorým bol potvrdený rozsudok Okresného súdu v H. č. k. 12C/219/2016 zo dňa 07.02.2017 alebo rozsudok tohto súdu 10C/326 /2014 zo dňa 10.01.2017 potvrdený rozsudkom Krajského súdu v H. 3Co/40/2017 zo dňa 04.05.2017). Podmienky zmlúv o revolvingovom úvere týkajúce sa dojednaní predmetnej služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru (ods. 8.1 a 8. 4 zmluvy o revolvingovom úvere), považuje súd za neprijateľné a neplatné.

37. Bezdôvodné obohatenie je konštruované ako záväzkový právny vzťah medzi tým, kto sa na úkor iného obohatil, a tým, na úkor koho došlo k bezdôvodnému obohateniu. Aktívna legitímácia pre uplatnenie práva zo zodpovednosti za bezdôvodné obohatenie vyplýva z § 456 OZ. Toto ustanovenie určuje subjekt, ktorý je v rámci tohto právneho vzťahu oprávneným; je ním ten, na úkor koho sa predmet bezdôvodného obohatenia získal, teda ten, v koho majetkovej sfére došlo k zmenšeniu majetku. Kto je v rámci zodpovednosti za bezdôvodné obohatenie pasívne legitimovaným, vyplýva z § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Toto ustanovenie určuje subjekt, ktorý je povinný vydať získané bezdôvodné obohatenie. Je ním ten, koho majetok sa na úkor druhého bezdôvodne zväčšil. Keďže v spore nebola vznesená námietka premlčania, súd sa nezaoberal otázkou úmyslu žalovaného bezdôvodne sa obohatiť. V prejednávanej veci došlo k tomu, že žalovaný preukázateľne a nesporne poskytol žalobkyni peňažné prostriedky vo výške 975,99 EUR (1.140,- EUR - 164,01 EUR) titulom zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 19.02.2014 a vo výške 1.155,50 EUR (1.350,- EUR - 194,50 EUR) titulom zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 23.05.2014, ktoré úvery súd z vyššie uvedeného dôvodu považuje za bezúročné a bez poplatkov. Na strane žalobkyne ide o prípad plnenia bez právneho dôvodu, ktoré je jednou zo skutkových podstát bezdôvodného obohatenia. Dôsledkom takéhoto plnenia je obohatenie, obsahom ktorého je získanie určitej majetkovej hodnoty subjektom, ktorému bolo plnené. Z hľadiska hmotno-právneho je žalovaný v právnom vzťahu bezdôvodného obohatenia nositeľom povinnosti (o uloženie ktorej žalobca žiada), preto je v prejednávanej veci pasívne legitimovaný. Žalovaný sa teda na úkor žalobkyne bezdôvodne obohatil, keďže získal majetkový prospech plnením bez právneho dôvodu, pričom toto obohatenie musí vydať žalobkyni. Výška bezdôvodného obohatenia spočíva v rozdieli medzi reálne poskytnutými peňažnými prostriedkami zo strany žalovaného 2.131,49 EUR (975,99 EUR + 1.155,50 EUR) a vrátenými peňažnými prostriedkami zo strany žalobkyne 4.800,26 EUR (suma 2.331,04 EUR + 2.469,22 EUR). Žalobkyňa ako dominus litis požaduje vydanie bezdôvodného obohatenia z oboch úverov spolu vo výške 2.668,77 EUR. Súd teda zaviazal žalovaného vydať žalobkyni predmet bezdôvodného obohatenia v požadovanej výške.

38. Výšku úrokov z omeškania súd určil v súlade s citovaným ust. § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. Výška základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky platnej k 1.8.2018 bola vo výške 0 %. Na základe uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení súd preto žalobe v celom rozsahu vyhovel a zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyni sumu vo výške 2.668,77 EUR spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne z priznanej sumy od 1.1.2018 (odo dňa podania žaloby na súd) do zaplatenia.

39. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

40. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

41. Výrok o náhrade trov konania sa opiera o ust. § 255 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 262 ods. 1 CSP s tým, že nakoľko žalobkyňa mala vo veci plný úspech, súd jej priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania v jej peňažnom vyjadrení bude rozhodnuté po právoplatnosti predmetného rozhodnutia samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajší súd v dvoch písomných vyhotoveniach.

Podľa § 363 CSP, sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (ust. § 127 ods. 1 a ods. 2 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku. Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (ust. § 38 zákona č. 233/1995 Z.z.) a ktorého vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (ust. § 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).